

[Bundvad.]

givning, som bør gennemføres meget snart, og som er af en sådan karakter, at det ikke skulle volde større vanskeligheder, såfremt viljen er til stede.

Jeg tænker her på ajourføring af pensionerne under hensyn til lønudviklingen, en automatisk regulering af disse i forhold til samme og gennemførelse af en pensions- og skattemæssigt rimelig behandling af visse pensionistgrupper, der får deres ekstraindtægter helt urimeligt reduceret.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå nærmere ind på disse problemer, men blot give dem en ganske kort omtale.

Det er åbenbart, at pensionerne ikke er fulgt med lønudviklingen. Det foreslås derfor, at pensionerne ajourføres efter lønudviklingen på arbejdsmarkedet siden 1. april 1969.

Samtidig bør der indføres en automatisk regulering af pensionerne i forhold til arbejdsmarkedets lønninger, således at pensionisterne permanent får deres andel i velstandsudviklingen.

Selv om den forrige regering gennemførte lempelser i dispensationsreglerne for at kunne opnå indtægtsbestemt folkepension før pensionsalderen, mener vi, at adgangen til førtidig folkepension bør udvides. Den gældende aldersgrænse på 60 år er for høj, den bør nedsættes til 55 år, og ansøgenes sociale forhold bør tillægges øget betydning, således at de ikke, som i den gældende lov, har underordnet betydning i sammenligning med de helbredsmæssige. Den erhvervs-mæssige strukturændring bringer en masse mennesker i vanskeligheder. Når man rammes heraf i årene umiddelbart før pensionsalderen, kan det have katastrofale virkninger, som ikke afbødes af den øvrige lovgivning, men må løses ved at tilvejebringe rummelige regler for førtidspension, der kan gives i en passende tidlig alder under hensyntagen til vedkommendes helbredsmæssige og sociale forhold.

Ophævelse af nedslagsreglerne for pensionisternes skatteberegning fik mærkbare virkninger for pensionisterne. Man har siden såvel ved ændringer af pensionslovgivningen som skattelovgivningen søgt at bøde herpå, men det er ikke lykkedes. Der er stadig så store skævheder at rette, at et nyt initiativ er nødvendigt.

Ekstraindtægter må ikke i noget tilfælde reduceres så kraftigt, at pensionisterne fratages lysten til at udføre et arbejde, der er gavnligt såvel for dem selv som for samfundet.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til folketingsbeslutning til velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligskat.

(Lovforslaget (nr. 83) findes i tillæg A, sp. 1581, fremsættelsen i tidenden sp. 1647).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Helge Nielsen: På et diskussionsmøde i Lyngby gav boligministeren udtryk for, at dette lovforslag ikke var efter ministerens hoved, og at ministeren ikke havde sit hjerte med i dette forslag. Det er naturligvis en lille trøst, men også kun en lille, for lovforslaget er jo nu fremsat, og vi kan vel forvente, at regeringen med sit politiske flertal gennemfører også denne meget uretfærdige lov, på samme måde som den gennemførte bl. a. den lov om genudlejningsforhøjelser, der trådte i kraft den 1. januar i år.

Lovforslaget er et af de mange såkaldte spareforslag, som den snart berygtede „støvsugerbande“ har fundet frem til. Jeg ved ikke, om der har været boligfolk eller kommunalfolk i denne „støvsugerbande“, men jeg kan ikke tro det, for hverken boligfolk eller folk med kommunale tillidshverv, med kommunal indsigt, kunne vel fremkomme med et for kommunerne så dårligt forslag.

Lovforslaget betyder, hvis det gennemføres, at kommunernes udgifter til bolig sikring stiger fra tidligere at være en tredjedel til nu at blive halvdelen af de samlede udgifter. De kommuner, der har ført en progressiv bolig- og byggepolitik, bliver nu straffet, hvorimod de kommuner, der enten er udbyggede eller ikke har ønsket at bygge, ikke mærker noget til denne nye form for ændret byrdefordeling mellem stat og kommune. Det er altså de kommuner, der i første omgang har haft store udgifter til grundkøb og byggemodning og i anden om-